ఉంటే లీనం చేద్దువుగాని అన్నారు భగవాన్.

సత్యం ఎక్కడ ఉందో నీకు రుచి చూపించి నీ చేత అన్వేషింప చేయించేవాడే గురువు

దీ.12-9-2000 న విశాఖ జిల్లా బలిఘట్టంలోని బ్రహ్మానంద ఆశ్రమంలో అమరానంద స్వామి శ్రీ జి. రామచంద్రరాజుగారి ఆహ్వానం మేరకు విచ్చేసి సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు ప్రసంగించారు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఒక హెడ్‌మాష్టారు భగవాన్‌ను అడుగుతున్నారు. నేను పాఠాలు చెప్పవలసి వస్తోంది, స్కూలు నిర్వహణ చూడవలసి వస్తోంది. నా మనస్సుకు ఎక్కువ పని చెప్పవలసి వస్తోంది. అందువలన ఉద్యోగానికి రాజీనామా చేసి ఎక్కడికైనా వెళ్ళి ఏకాంతంగా ఉండి సాధన చేసుకోవాలని ఉంది దానికి మీ సలహాకోసం వచ్చాను అని అడిగారు. భగవాన్ ఏమి చెప్పారు అంటే నీవు ఉద్యోగం విడిచి పెట్టవద్దు, ఇల్లు విడిచిపెట్టవద్దు. ఉన్నచోటనే ఉండు, చేస్తున్న పనినే చేస్తుండు. పనిమానివేస్తే జ్ఞానం రాదు, సోమరితనం వస్తుంది. జాగ్రత్తగా పనిచేసుకో, నీ చేతపని చేయించేశక్తి లోపల నుండి వస్తుంది. అదే చైతన్యం. ఉన్నదంతా లోపలే ఉంది, బయట ఏమీ లేదు. బయట విషయాలు అన్నీ నీవు కల్పించుకొన్నవే. ఏదైతే నీ హృదయంలో ఉందో అది ఒక్కటే నిజం. చేతులు ఎప్పుడూ పనిచేస్తూ ఉండాలి. మనస్సులో వైరాగ్యం ఉండాలి. ధనం వలన, విద్యవలన, కీర్తి వలన ఇది రాదు. నిజమైన విద్యవలన వైరాగ్యం వస్తుంది. ఆత్మ విద్యవలన మనం ఎవరో మనకు తెలుస్తుంది. మనస్సుకు చాపల్యం ఉండకూడదు. అందరి హృదయాలలో నేను ఉన్నాను అని భగవంతుడు చెప్పాడు కదా ఆ మాట గుర్తుపెట్టుకొని మనం హృదయంలోనికి వెళ్ళ గలగాలి. మనకు అసలు వైరాగ్యం లేదని కాదు ఉండవలసినంత వైరాగ్యం లేదు. అభ్యాసం, వైరాగ్యం వలన జీవుడికి తూకం పెరుగుతుంది. తూకం ఎప్పుడైతే పెరిగిందో మనస్సు హృదయాభిముఖంగా ప్రయాణం చేస్తుంది. నారాయణుడు మీ హృదయంలోనే ఉన్నాడు. మీ హృదయంలో ఉన్ననారాయణుడి స్పర్శ మీకు తగిలినప్పుడు ఒకచేయి ఇంకోచేయిని ముట్టుకొన్నప్పుడు ఆ స్పర్శ మీకు ఎంత స్పష్టంగా తెలుస్తుందో అలాగే మీ హృదయంలో ఉన్న భగవంతుడియొక్క సందేశం అంత స్పష్టంగా మీకు వినబడుతుంది, భౌతికంగా ఆయన స్పర్శ మీకు తెలుస్తుంది. మీరు ఎప్పుడైనా దేవుడిని చూసారా అని వివేకానందుడు రామకృష్ణుడిని అడిగినప్పుడు నేను చూసాను నువ్వు నన్ను ఎలా చూస్తున్నావో, నేను నిన్ను ఎలా చూస్తున్నానో అంత స్పష్టంగా దేవుడిని చూసాను అని రామకృష్ణుడు చెప్పారు. నాకు మాటలు వద్దు, రాతలు వద్దు, హృదయంలో ఉన్న వస్తువును అనుభవించేటట్లు అనుగ్రహించండి, హృదయంలో ఉన్న వస్తువును అనుభవంలోనికి తీసుకొనిరండి అప్పుడు కదా నిజమైన శాంతి నాకు అందేది అని ఒక డాక్టరుగారు ఈ

రోజు అడిగారు. కర్మచేయటం వలన దాని ఫలితం భోగం వస్తుంది. సమాజం పట్ల, ఈశ్వరుడి పట్ల ప్రేమ కలిగి ఉంటే ఆ ప్రేమ ఫలం ఆత్మ సుఖం. అది స్వతంత్రమైన సుఖం. అది శాశ్వతంగా ఉంటుంది.

ఈశ్వరుడు ఉన్నాడనే సజీవమైన విశ్వాసం మనకు ఉండాలి. ఈశ్వరుడి పట్ల సజీవమైన విశ్వాసం ఉంటే మనలో ఏమైనా లోపాలు ఉన్నప్పటికి అవి సరిఅయిపోతాయి. ఆ విశ్వాసం కలగటానికే సజ్జన సాంగత్యం, హోలీ ప్రదేశాలు దర్శించటం, ఏపని చేసినా సామాజిక స్పృహతో చేయటం వీటివలన మన చైతన్యస్థాయి పెరుగుతుంది. మనం విశాలంగా ఆలోచించలేకపోతున్నాము. మీరు చేసే పని అవగాహనతో చెయ్యండి, ఎరుకతో చెయ్యండి. నేను చేస్తున్నాను అనే భావన లేకుండా చెయ్యండి నేను చేస్తున్నాను అనేది కర్తృత్వం, దానిని అనుభవించటం బోక్తృత్వం. ఈశ్వరుడికి కర్తృత్వం లేదు, బోక్తృత్వం లేదు. నీవు కూడా ఈ రెండింటిని తీసి ఒక ప్రక్కనపెట్టు అప్పడు ఈశ్వరుడు తన స్వరూపాన్ని నీకు ఇస్తాడు. జీవుడు లోపల ఉన్నాడు, దేవుడు కూడా లోపలే ఉన్నాడు ఎంతదూరంలో ఉన్నాడు అంటే మూడు జానల దూరంలో ఉన్నాడు. కోటి జన్మలు ఎత్తినా ఈ మూడు జానల దూరం వెళ్ళలేకపోతున్నాము. దేహవాసన, లోకవాసన, శాస్త్రవాసన ఈ మూడింటిని అతిక్రమిస్తే దేవుడు తన స్వరూపాన్ని మనకు ఇస్తాడు.

ప్రతీమానవుడికి సుఖంకావాలి, శాంతి కావాలి. కాని అది ఎక్కడ ఉందో మనకు తెలియటంలేదు. సత్యవస్తువు ఎక్కడ ఉందో, సుఖం ఎక్కడ ఉందో నీకు సూచనలిచ్చి అక్కడనీచేత అన్వేషింపచేయించేవాడే గురువు. నీవు చేస్తున్నపని కర్తృత్వం చేస్తే నీవు టైర్ అవుతావు. చైతన్య స్మృతిలో ఉండి చేస్తే నీవు టైర్ అవ్వవు. నీవు దేహం కాదు అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు అయినా నేను దేహాన్ని అని నీవు అనుకొంటున్నావు ఎందుచేతనంటే నేను దేహాన్ని అని అనుకోకపోతే నీకు కర్మ ఖర్చు అవ్వదు. కర్మానుభవం కోసమే ఈ దేహం వచ్చింది. అనుభవించేది ఇష్టంగా అనుభవిస్తే కొత్తవాసనలు రావు, పాతవాసనలు పోతాయి. నీవు చేస్తున్న సాధనతోపాటు, అభ్యాసంతోపాటు, కర్మకూడా ఖర్చు అవ్వాలి. కర్మఖర్చు అయిపోతే నీకు దేహాభిమానం పోతుంది. మీరు పనిదొంగలు అవ్వవద్దు. జాగ్రత్తగా పనిచేసుకోండి. మీరు చేసేపనిలో భగవంతుడిని చూడండి. అది భగవంతుడిపని అనుకోండి. పనిని చాకిరీ అనుకోవద్దు, పనిని పూజ అనుకోండి. పనిని సక్రమంగా చేస్తే ఆపని నిన్ను విడిచిపెట్టేస్తుంది. సక్రమంగా చేయకపోతే నీవు సక్రమంగా చేసేవరకు నీకు జన్మలు వస్తాయి. పనిని విసుగులేకుండా, చిరాకులేకుండా ప్రేమతోచేస్తే ధ్యానం చేసేవాడు ఏస్థితిని పొందుతాడో ఆస్థితిని నీవుకూడా పొందుతావు. మేము అందరిచేత మంచివారము అనుపించుకోవాలి అనికొంతమంది అనుకొంటూ ఉంటారు. అది పిచ్చితనం. నీవు దేవుని అనుగ్రహానికి పాత్రుడవు అవుతున్నావా, లేదా అది చూసుకో దేవుని అనుగ్రహానికి పాత్రుడవటం ముఖ్యం. నిన్ను నీవు చూసుకొని లోకాన్ని చూడు.

అప్పుడు లోకం అంతా ఆత్మగానే కనబడుతుంది. అప్పుడు లోకంలో ఉన్న జిడ్డు నిన్ను అంటదు, లోకం నిన్ను బంధించదు. నిన్ను నీవు చూసుకోకుండా లోకాన్ని చూస్తే లోకంలో ఉన్న జిడ్డు అంతా నిన్ను అంటుకొంటుంది. నీ లోపల ఉన్న సత్యంతో సంబంధం వదిలేసావు. దానితో కలిసి జీవించు, దాని తాలూక ఎరుక కలిగి ఉండు. ఇప్పుడు నీవు దేహంతో ఎలా తాదాప్యం పొందుతున్నావో, మనస్సుతో ఎలా తాదాప్యం పొందుతున్నావో అలాగ లోపల ఉన్న సద్వస్తువుతో తాదాప్యం పొందు.

లోపలకు వెళ్ళు, లోపలకు వెళ్ళు అని చెపుతున్నారు ఎంతదూరం వెళ్ళాలి అని అడుతున్నారు. నీవు నేను, నేను అంటున్నావు కదా. ఆనేను అనే తలంపు లేదని తెలిసేవరకు లోపలకు వెళ్ళు. టెక్నాలజీ అభివృద్ధి అయింది నిజమే దానిని నీవు స్వార్థానికి ఉపయోగించుకొంటున్నావు, దానిని ఉపయోగించుకొని ధనం సంపాదించుకొంటున్నావు. ఇంక నీకు ఆత్మజ్ఞానం ఏమిటి? ప్రారబ్దమును బట్టి దేహయాత్ర సాగుతూ ఉంటుంది, దేహయాత్రను ఆపుచేయలేవు. మనోనిగ్రహం నాజన్మహక్కు అని అనుకోవద్దు. కష్టపడి సాధన చేస్తే అది వస్తుంది. సబ్జక్టు సరిగా అవగాహన చేసుకోవటం వలన, శరణాగతి వలన నీ మనస్సుకు నిగ్రహం వస్తుంది. భక్తుడికి భగవంతుడిని ఏదో ఒకటి అడగాలని ఉంటుంది, ఏదీ అడగకపోయినా మోక్షం అయినా అడుగుతాడు. కొంతమంది ఏదో పనిచేస్తూ ఉంటారు, వారికి భోగం మీద అపేక్ష ఉంటుంది. దేనిమీద అభిమానం లేనివాడు ఎవడు అంటే తత్వం తెలిసినవాడికి దేనిమీద అభిమానం ఉండదు. నీవు చేసే పని సక్రమంగా చెయ్యి, ప్రేమగా చెయ్యి. నీవు చేతులతో పని చేస్తున్నా మనస్సుకు చాపల్యం లేకుండా చూసుకొని, మనస్సు సాధ్యమైనంత వరకు హృదయాభిముఖంగా వెళ్ళేటట్టు చూసుకో. మనం ఏ పని చేస్తున్నా మనస్సు లోపలకు వెళుతోందా, బయటకు వెళుతోందా అనేది చూసుకోవాలి. హెడ్మాష్టారుకు భగవాన్ ఏమి చెపుతున్నారు అంటే నీవు తొందర పడకుండా నిదానంగా చేస్తే నీ వృత్తి నీకు ఏవిధంగాను అవరోధం కాదు. నీవు ఉద్యోగం విడిచిపెట్టనక్కరలేదు, నేను ఉద్యోగాన్ని విడిచిపెట్టేస్తాను అనే భావనను విడిచిపెట్టు. నీవు ఉద్యోగం చేయటమూ, మానటమూ అనేది కాదు నీ మనస్సు లోపలకు వెళుతోందా, బయటకు వెళుతోందా అది చూసుకో. మనస్సు బయటకు వెళితే లోకం, అశాంతి, అజ్ఞానం. మనస్సు లోపలకు వెళితే శాంతి, సుఖం, జ్ఞానం, చావులేని వస్తువును పొందుతావు.

బంధానికి కారణం మన స్వరూపమైన చైతన్యమును మర్చిపోవటం

దీ. 10-9-2000 న జిన్నూరులో రమణ క్షేత్రంలో ఆ గ్రామ సత్సంగ సభ్యుల కోరిక మేరకు ఆధ్యాత్మిక వేదికపై సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు ప్రసంగించారు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,